

PRENUMERATA

Kwartalna:

w kraju 12 złotych;
za granicą 20 złotych;Numer pojedynczy
20 groszy.Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m, szpalty redakcyjne po tekście 55 groszy, Cena za wiersz 1 m/m, szpalty ogłoszeniowej 50 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 80 gr.
Drobne ogłoszenia 15 groszy za wyraz.
(Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.
Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44-50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 412. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 lipca 1928 r. w sprawie statutu izby rzemieślniczej w Poznaniu.

WYSZEDŁ Z DRUKU NR. 76 DZIENNIKA USTAW Z DNIA 17 SIERPNIA 1928 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 675 — Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 17 lipca 1928 r. o prowadzeniu rejestru zabytków.

Poz. 676 — Komunikacji z dnia 1 sierpnia 1928 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o wprowadzeniu bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską, jako też Bułgarią, Rumunią, Węgrami, Austrią oraz Czechosłowacją z jednej strony a Grecją z drugiej strony.

Poz. 677 — Przemysłu i Handlu z dnia 3 sierpnia 1928 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Poz. 678 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 sierpnia 1928 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu cel przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych.

Poz. 679 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 sierpnia 1928 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu cel przy wywozie przedzwy barwionej.

Poz. 680 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 sierpnia 1928 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 9 grudnia 1925 r. w sprawie zwrotu cel przy wywozie maszyn i narzędzi rolniczych.

Poz. 681 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 sierpnia 1928 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 1 lipca 1927 r. w sprawie zwrotu cel przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych.

Poz. 682 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 sierpnia 1928 r. w sprawie zwrotu cla przy wywozie silników spalinowych.

Poz. 683 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 sierpnia 1928 r. w sprawie zwrotu cla przy wywozie odlewów żeliwnych.

Poz. 684 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 sierpnia 1928 r. w sprawie zwrotu cla przy wywozie przedzwy jedwabiu sztucznego.

Poz. 685 — Spraw Wewnętrznych z dnia 7 sierpnia 1928 r. o przekazaniu Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy niektórych decyzji.

OBWIESZCZENIA MINISTRÓW:

Poz. 686 — Rolnictwa, Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji z dnia 20 czerwca 1928 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r., wydanem w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Poz. 687 — Robót Publicznych z dnia 24 lipca 1928 r. w sprawie sprostowania błędów w rozporządzeniu Ministra Robót Publicznych z dnia 18 czerwca 1928 r. o napięciach normalnych i o częstotliwości prądu elektrycznego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych

412.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 7 lipca 1928 r.

w sprawie statutu izby rzemieślniczej
w Poznaniu.

Na podstawie art. 173 ust. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) postanawiam, co następuje:

§ 1. Izbie Rzemieślniczej w Poznaniu, utworzonej Rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 grudnia 1927 r. o ustanowieniu izb rzemieślniczych, wyznaczaniu ich siedzib i okręgów (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1003), nadaje statut, załączony do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 7 lipca 1928 r.

STATUT

IZBY RZEMIEŚLNICZEJ W POZNANIU.

DZIAŁ I.

Nazwa, siedziba i okrąg.

§ 1.

Izba Rzemieślnicza, rządząca się niniejszym statutem, nosi nazwę: „Izba Rzemieślnicza w Poznaniu”, ma swoją siedzibę w Poznaniu i działalność swoją rozciąga na teren Województwa Poznańskiego.

Pieczęć Izby.

§ 2.

Wzór pieczęci Izby zatwierdzi Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Cel.

§ 3.

Celem Izby Rzemieślniczej jest stała reprezentacja zawodowa interesów przemysłu rzemieślniczego Województwa Poznańskiego.

Zadania.

§ 4.

Izba Rzemieślnicza spełnia następujące zadania:

- 1) współdziała z władzami państwowymi w sprawach popierania rozwoju rzemiosła przez udzielanie informacji i wydawanie opinii;
- 2) rozważa i przedstawia władzom życzenia i wnioski, dotyczące interesów rzemiosła, oraz zdaje co roku sprawę o stanie rzemiosła;
- 3) reguluje sprawy terminatorskie w myśl obowiązujących przepisów ustawowych;
- 4) czuwa nad należytem przestrzeganiem przepisów, dotyczących spraw terminatorskich;
- 5) tworzy egzaminacyjne komisje czeladnicze;

Na zasadzie art. 173 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), oraz § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 grudnia 1927 r. o ustanowieniu izb rzemieślniczych, wyznaczeniu ich siedzib i okręgów (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1003), wydaję następujący

STATUT

IZBY RZEMIEŚLNICZEJ W POZNANIU.
DZIAŁ I.

Nazwa, siedziba i okrąg.

§ 1.

Izba Rzemieślnicza, rządząca się niniejszym statutem, nosi nazwę: „Izba Rzemieślnicza w Poznaniu”, ma swoją siedzibę w Poznaniu, i działalność swoją rozciąga na część Województwa Poznańskiego.

Pieczęć Izby.

§ 2.

Izba używa pieczęci okrągłej z godłem państwowym, z napisem wokół: „Izba Rzemieślnicza w Poznaniu”.

Cel.

§ 3.

Celem Izby Rzemieślniczej jest stała reprezentacja zawodowa interesów przemysłu rzemieślniczego części Województwa Poznańskiego.

Zadania.

§ 4.

Izba Rzemieślnicza spełnia następujące zadania:

- 1) współdziała z władzami państwowymi w sprawach popierania rozwoju rzemiosła przez udzielanie informacji i wydawanie opinii;
- 2) rozważa i przedstawia władzom życzenia i wnioski, dotyczące interesów rzemiosła, oraz zdaje co roku sprawę o stanie rzemiosła;
- 3) reguluje sprawy terminatorskie w myśl obowiązujących przepisów ustawowych;
- 4) czuwa nad należytem przestrzeganiem przepisów, dotyczących spraw terminatorskich;
- 5) tworzy egzaminacyjne komisje czeladnicze;
- 6) tworzy egzaminacyjne komisje mistrzowskie;
- 7) tworzy komisje egzaminacyjne do przeprowadzania egzaminów z kucia koni i wydawania świadectw, stwierdzających posiadanie kwalifikacji do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni (p. 4 ust. 1 art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnie kuciem koni — Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 334).

Izba Rzemieślnicza może tworzyć i wspierać szkoły rzemieślnicze, oraz w inny sposób przyczyniać się do podniesienia wykształcenia i sprawności zawodowej mistrzów (majstrów), czeladników i terminatorów, z obowiązkiem jednak stosowania się do przepisów ustawowych, dotyczących się prywatnych szkół zawodowych.

Przy wykonywaniu zadań, wyszczególnionych w p. 3 i 4 niniejszego paragrafu, Izba nie może naruszać kompetencji organów inspekcji pracy.

Środki działania.

§ 5.

W wykonywaniu swych zadań, określonych w § 4 ustęp 1 L. 3 niniejszego statutu, Izba Rzemieślnicza ma prawo wydawać zarządzenia i przepisy, opatrzone sankcją karną, określającą karę porządkową do 20 złotych.

W razie niestosowania się do zarządzeń i przepisów, opatrzonych sankcją karną na podstawie ust. 1 tego paragrafu, zarząd Izby nakłada karę porządkową nakazem karnym.

Od takiego nakazu karnego przysługuje skazanemu odwołanie do Władzy Przemysłowej Wojewódzkiej, jako władzy przemysłowej II-giej

instancji, w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia nakazu.

Wniesienie odwołania wstrzymuje ściąganie nałożonej kary porządkowej.

Decyzja Władzy Przemysłowej Wojewódzkiej jest ostateczną. Karę porządkową ściągają się na rzecz Izby w drodze administracyjnego postępowania przymusowego.

Osobowość prawna.

§ 6.

Izba Rzemieślnicza jest osobą prawną; może nabywać i zbywać majątek ruchomy i nieruchomy, zawierać umowy, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywaną.

Za zobowiązania odpowiada Izba swoim majątkiem.

Fundusze Izby.

§ 7.

Fundusze Izby powstają:

- 1) z dochodów z własnego majątku;
- 2) z dochodów z opłat za korzystanie z urządzeń Izby, szkół, gospód i t. p.;
- 3) z taks egzaminacyjnych;
- 4) z kar porządkowych, ściąganych na rzecz Izby;
- 5) z dodatku, przewidzianego dla izb rzemieślniczych w ustawie o państwowym podatku przemysłowym.

Izbie wolno pobierać osobne opłaty za korzystanie z jej urządzeń, szkół, gospód i t. p.

Fundusze Izby wolno używać tylko do spełnienia zadań Izby, ustalonych ustawą albo statutem i na pokrycie kosztów zarządu Izby.

Fundusze Izby, które nie są przeznaczone na pokrycie bieżących wydatków, należy lokować w sposób przepisany dla lokat z bezpieczeństwem pupilarnym.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie Minister Przemysłu i Handlu może zezwolić czasowo na inny sposób lokaty.

Liczba członków Izby i sposób ich powołania.

§ 8.

Izba Rzemieślnicza składa się z 30 członków powołanych w drodze wyborów.

Prawo wybierania członków Izby Rzemieślniczej mają rzemieślnicy, posiadający karty rzemieślnicze, bez różnicy płci, którzy są obywatelami polskimi, używają w pełni praw cywilnych i prowadzą samodzielnie przemysł rzemieślniczy w okręgu Izby przynajmniej od trzech lat.

Prawo wybieralności posiadają rzemieślnicy, mający prawo wybierania, o ile ukończyli 30 lat życia i co najmniej od trzech lat prowadzą samodzielnie własne warsztaty w okręgu Izby.

Nie mogą jednak korzystać z prawa wybierania i wybieralności osoby, skazane prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwa pocągające za sobą utratę prawa wybierania i wybieralności do Sejmu, na czas trwania utraty tego prawa.

Jeżeli co do członka Izby zajdą okoliczności, któreby go pozbawiły prawa wyborczego, przestaje on być członkiem Izby.

§ 9.

Członkowie Izby oraz ich zastępcy są wybierani na 6 lat; co 3 lata ustępuje dnia 31 grudnia połowa członków w ten sposób, że członkowie oraz zastępcy jednego obwodu wyborczego ustępują jednocześnie. Pierwszy niepełny rok liczy się za pełny, o ustąpieniu zaś połowy członków po raz pierwszy od daty ukonstytuowania się Izby rozstrzyga losowanie. Ustępujący członkowie i ich zastępcy pełnią swe czynności do dnia 31 grudnia danego roku bez względu na termin losowania. Przepisy te stosują się także do Izby ukonstytuowanej po rozwiązaniu poprzedniej.

Losowanie odbywa się obwodami w ten sposób, że najprzód dokonywa się losowania oddzielnie do obwodu 1-go (§ 8 Działu II); w razie wylosowania tego obwodu wylosowuje się ponadto jeszcze 1 obwód; w przeciwnym razie wylosowuje się 5 obwodów, tak, aby ogólna liczba ustępujących członków wynosiła 15 i tyluż zastępców.

Na miejsce ustępujących członków Izby i ich zastępców dokonywa się wyborów nowych członków i ich zastępców z zachowaniem ustalonej w danych obwodach reprezentacji według zawodów (§ 27 Działu II).

Ustępujący członkowie i ich zastępcy mogą być ponownie wybierani.

Zastępcy są wybierani w liczbie 30; zastępują oni członków Izby w razie potrzeby, w razie wystąpienia członków Izby wstępują na ich miejsce na czas, pozostały do nowych wyborów.

Wybory.

§ 10.

Wybory do Izby Rzemieślniczej zarządza Władza Przemysłowa Wojewódzka, ogłaszając dzień wyborów, i przeprowadza je, stosownie do przepisów, zawartych w dziale II niniejszego statutu. Wybory uzupełniające (ustęp 3 § 9)

winną się odbyć najpóźniej w pierwszą niedzielę grudnia tego roku, w którym przypada termin ustąpienia połowy członków Izby (ustęp 1 § 9).

W razie unieważnienia wyborów, Władza Przemysłowa Wojewódzka zarządza ponowne wybory w ciągu 3 miesięcy od dnia powzięcia decyzji.

Zebrań Izby.

§ 11.

Zebrań Izby są zwyczajne i nadzwyczajne. Zwyczajne odbywają się przynajmniej raz na kwartał.

Nadzwyczajne zebrań są zwoływane na żądanie Ministra Przemysłu i Handlu, lub przynajmniej 1/3 ogólnej liczby członków Izby, bądź też według uznania zarządu Izby.

Zebrań Izby przewodniczy Prezydent Izby, bądź Wiceprezydent.

Następujące sprawy zastrzeżone są kompetencji zebrań Izby Rzemieślniczej:

- 1) wybór zarządu i komisji;
- 2) uchwalanie budżetu, rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań rachunkowych z roku ubiegłego, uchwalanie wydatków nieprzewidzianych w budżecie;
- 3) nabywanie, zbywanie lub obciążanie nieruchomości;
- 4) zaciąganie pożyczek, z wyjątkiem pożyczek krótkoterminowych, które mogą być spłacone z nadwyżki dochodów bieżących jednego roku obrachunkowego;
- 5) zbywanie ruchomości Izby, posiadających wartość historyczną, artystyczną lub naukową;
- 6) opinjowanie i uchwalanie wniosków, które mają być przedstawiane władzom, a dotyczą ogólnych interesów rzemiosła, w szczególności zaś ustawodawczego regulowania stosunków rzemieślniczych;
- 7) uchwalanie przepisów, regulujących sprawy terminatorskie;
- 8) mianowanie sekretarza;
- 9) uchwalanie wniosków o zmianę statutu;
- 10) uchwalanie regulaminu służbowego dla personelu biurowego Izby;
- 11) uchwalanie regulaminów dla komisji egzaminacyjnych czeladniczych;
- 12) uchwalanie regulaminów dla komisji egzaminacyjnych mistrzowskich;
- 13) uchwalanie regulaminów dla komisji egzaminacyjnych dla przeprowadzania egzaminów z kucia koni i wydawania świadectw, stwierdzających posiadanie kwalifikacji do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni, stosownie do obowiązujących przepisów;
- 14) uchwalanie regulaminów zebrań Izby, zarządu i komisji;
- 15) uchwalanie regulaminu biurowego Izby;
- 16) wydawanie wszelkich zarządzeń, mających na celu prowadzenie statystyki gospodarczej, zawodowej i personalnej rzemieślników okręgu Izby;
- 17) udzielanie upoważnień dla Prezydenta zarządu do wyznaczania według swego uznania z pośród członków Izby delegatów do szkolnych lub urzędowych komisji egzaminacyjnych;
- 18) decydowanie w sprawach, przewidzianych art. 151 ust. 2, 152 ust. 1, oraz wydawanie zarządzeń w sprawach, wynikających z art. 153 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta o prawie przemysłowym.

Uchwały Izby Rzemieślniczej w sprawach, wymienionych pod L. 2, 3, 4, 5 i 7 niniejszego paragrafu, podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Przemysłu i Handlu, przy czym przepisy, regulujące sprawy terminatorskie, uzyskują moc obowiązującą z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa.

Sposób powzięcia uchwał.

§ 12.

Na zebraniach zwyczajnych i nadzwyczajnych Izby uchwały zapadają bezwzględną większością głosów obecnych na zebraniu członków, stanowiących co najmniej 2/3 ogólnej liczby członków Izby.

Głosowanie odbywa się jawnie.

Przy wyborach członków zarządu i komisji oraz przy mianowaniu sekretarza obowiązuje głosowanie tajne.

Skład i wybór zarządu Izby.

§ 13.

Zarząd Izby składa się z Prezydenta i Wiceprezydenta Izby, oraz 3 członków, wybranych przez zebranie członków Izby z jej grona na 3 lata bezwzględną większością głosów członków, obecnych na zebraniu Izby (§ 12 ust. 1 i 3).

Zarząd Izby winien o każdej zmianie w swoim składzie i o wyniku każdego wyboru donieść w trzydniowym terminie Władzy Przemysłowej Wojewódzkiej.

Zakres działania zarządu.

§ 14.

Zarząd sprawuje bieżącą administrację, w szczególności administruje majątkiem, kieruje

interesami Izby i załatwia sprawy, nie zastrzeżone zebraniu Izby lub osobnym komisjom.

Zarząd odbywa swoje posiedzenia co najmniej raz na miesiąc.

Zarząd zastępuje Izbę w sądzie i poza sądem. Zastępstwo rozciąga się na te sprawy i czynności prawne, do których podług ustaw potrzeba osobnego pełnomocnictwa. Zastępstwo może być zlecone jednemu lub kilku członkom zarządu.

Do legitymacji zarządu wystarcza we wszystkich czynnościach prawnych zaświadczenie władzy nadzorczej, iż osoby w nim wymienione tworzą zarząd w czasie bieżącym.

Wszelkiego rodzaju akty prawne zawiera i podpisuje Prezydent lub Wiceprezydent Izby i Sekretarz łącznie.

Wszelkiego rodzaju pokwitowania z odbioru pieniędzy i papierów wartościowych podpisują łącznie Prezydent lub Wiceprezydent i Sekretarz.

Wszelkiego rodzaju zamówienia na dostawy i roboty na rzecz Izby ogłaszają, udzielają i przyjmują łącznie Prezydent lub Wiceprezydent i Sekretarz.

Zarząd wypełnia uchwały Izby i czuwa nad wykonaniem wydanych przez Izbę zarządzeń i przepisów z prawem nakładania na winnych kar porządkowych (§ 5 statutu).

Prezydent Izby decyduje o dopuszczeniu kandydata do egzaminu czeladniczego lub mistrzowskiego oraz do egzaminu na samodzielnego podkuwacza koni.

Zarząd Izby decyduje ostatecznie w wypadku odwołania się kandydata od odmownej decyzji Prezydenta.

Zarząd Izby decyduje ostatecznie w sprawach bądź zażalenia, wniesionego przez kandydata na komisję egzaminacyjną, — bądź też sprzeciwu, zgłoszonego przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej (czeladniczej, bądź mistrzowskiej, bądź dla podkuwaczy koni), albo jej członków z powodu uchwały komisji o wyniku egzaminu.

Prezydent lub Wiceprezydent reprezentują Izbę nazewnątr.

Sekretarz i personel biurowy.

§ 15.

Mianowany przez zebranie członków Izby z poza grona jej członków zawodowo wykształcony (wedle możliwości z ukończonymi studiami prawniczymi) płatny Sekretarz (§ 11 statutu ust. 4 L. 8) załatwia prace przygotowawcze i wykonawcze, wynikające z zakresu działania Izby.

Sekretarz jest kierownikiem biura Izby.

Płatny personel biurowy Izby mianuje Prezydent lub Wiceprezydent na wniosek Sekretarza.

Regulamin służbowy, zatwierdzony przez Izbę, normować będzie stosunki służbowe płatnego personelu biura Izby.

Prawa emerytalne pracowników biura Izby, nie wyłączając jej Sekretarza, są normowane właściwymi obowiązującymi ustawami o ubezpieczeniu pracowników.

Komisje.

§ 16.

Utworzone przez Izbę Rzemieślniczą z jej członków komisje (§ 11 statutu ust. 4 L. 1) są powołane do stałego lub przejściowego spełnienia poszczególnych zadań Izby.

Rzeczoznawcy.

§ 17.

Zarówno Izba, jak i jej komisje mogą zapraszać na swoje obrady rzeczoznawców z głosem doradczym.

Komisje egzaminacyjne.

§ 18.

Przy tworzeniu komisji egzaminacyjnych czeladniczych i mistrzowskich Izba Rzemieślnicza stosuje się do postanowień art. 153, 154, 155 i 158 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468).

Obowiązki członków Izby.

§ 19.

Członkowie Izby są obowiązani brać udział w posiedzeniach, opracowywać zlecone im sprawozdania i przyjmować wybór do komisji, utworzonych przez Izbę.

Członkowie, uchylający się od tych obowiązków, podlegają karze porządkowej do 20 złotych, które nakłada Prezydent zarządu Izby.

Członkowie zarządu i komisji spełniają powierzone im czynności bezpłatnie. Poniesione przez nich faktyczne wydatki, konieczne dla spełnienia odnośnych czynności, ulegają zwrotowi. Zwrot kosztów podróży i wypłata diet członkom zarządu i komisji są dokonywane, jak dla funkcjonariuszów państwowych w VII st. st.

Sposób i warunki zwoływania Izby oraz jej organów na posiedzenia.

§ 20.

Zwyczajne zebrania Izby zwołuje Prezydent lub w jego zastępstwie Wiceprezydent przynajmniej raz na kwartał.

Najpóźniej na tydzień przed zebraniem Prezydent przesyła każdemu członkowi Izby, przedstawicielowi Ministra Przemysłu i Handlu, oraz instruktorowi korporacji przemysłowych pisemne zawiadomienie o dniu, godzinie i miejscu zebrania z podaniem porządku dziennego obrad i nadto zawiadomienie takie ogłasza w czasopiśmie Izby, jeżeli Izba je wydaje.

Zebrania zarządu Izby, komisji i wydziału czeladników przy Izbie zwołuje Prezydent, bądź z jego upoważnienia przewodniczący komisji lub wydziału czeladników w drodze pisemnego zawiadomienia, albo ustnie za zgodą członków komisji lub wydziału czeladników bez uprzedniego pisemnego zawiadomienia. Zebrania zarządu, komisji i wydziału czeladników są zwoływane z inicjatywy Prezydenta, przewodniczących tych organów, bądź też na wniosek większości ich członków.

Sposób stwierdzenia uchwał, zebrania i zarządu Izby.

§ 21.

Uchwały Izby są zapisywane do protokołu przez protokolanta, wyznaczonego przez Prezydenta Izby. Przy każdej uchwale winna być podana ilość głosów „za” i „przeciw”. Protokół podpisuje przewodniczący i protokolant.

Uchwały zarządu są spisywane protokolarnie z podaniem ilości głosów „za” i „przeciw”. Protokół posiedzenia zarządu podpisuje Prezydent i obecni członkowie zarządu.

Sporządzanie i uchwalanie budżetu.

§ 22.

Preliminarz budżetowy wpływów i wydatków Izby na każdy rok przygotowuje Sekretarz Izby i przedstawia go zarządowi. Następnie Prezydent przedstawia zebraniu Izby budżet przyjęty przez zarząd z wnioskiem o jego uchwalenie. Uchwalony przez Izbę budżet winien być przedstawiony Ministrowi Przemysłu i Handlu do zatwierdzenia (§ 11 ust. 5).

Sporządzanie, rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań rachunkowych.

§ 23.

Sekretarz Izby sporządza sprawozdania rachunkowe z roku ubiegłego i przedstawia je zarządowi Izby. Prezydent Izby przyjęte przez zarząd sprawozdanie przedstawia do rozpatrzenia i zatwierdzenia zebraniu członków Izby (§ 11 statutu ust. 4 L. 2). W miarę możliwości do sprawozdania rachunkowego winny być załączone wszelkie dowody, potwierdzające pozycje rachunków. Najdalej do końca marca każdego roku Prezydent przedstawia Ministrowi Przemysłu i Handlu do wiadomości zamknięcie rachunków za rok ubiegły.

Wydział czeladników.

§ 24.

Przy Izbie Rzemieślniczej zostaje utworzony wydział czeladników, o ile istnieją wydziały czeladników przy cechach, mających swą siedzibę w okręgu Izby.

Na każdych 5 członków Izby przypada jeden członek wydziału czeladników.

Członków wydziału czeladników i ich zastępców wybierają wydziały czeladników, utworzone przy cechach, istniejących na terenie Izby.

Prawo wybieralności mają czeladnicy, którzy ukończyli 25 lat, są obywatelami polskimi, używają w pełni praw cywilnych i pracują co najmniej 2 lata w warsztatach rzemieślniczych w okręgu Izby.

Podział ogólnej liczby 6 członków i ich zastępców wydziału czeladników przy Izbie pomiędzy poszczególne wydziały czeladników, utworzone przy cechach, istniejących w okręgu Izby, ustala się według obwodów (§ 8 działy II) w następujący sposób:

- 1-szy obwód — 1 członek, 1 zastępca,
- 2-gi obwód — 1 członek, 1 zastępca,
- 3-ci obwód — 1 członek, 1 zastępca,
- 4-ty obwód — 1 członek, 1 zastępca,
- 5-ty obwód — 1 członek, 1 zastępca,
- 6-ty obwód — 1 członek, 1 zastępca,
- 7-my obwód — 1 członek, 1 zastępca.

O ile w danym obwodzie niema cechów z wydziałami czeladników, to mandat przypadający na ten obwód przenosi się na obwód, w którym znajduje się siedziba Izby.

O ile w obwodzie, w którym znajduje się siedziba Izby, niema cechów z wydziałami czeladników, to przypadający na ten obwód mandat przenosi się na obwód, w którym znajduje się stosunkowo największa liczba cechów z wydziałami czeladników.

Wyborów dokonywują cechowe wydziały czeladników w drodze pisemnego głosowania pod kontrolą delegata władzy nadzorczej.

Postanowienia § 8 ust. 4 i § 9 statutu stosują się odpowiednio do członków i zastępców członków wydziału czeladników.

§ 25.

Wydziałowi czeladników przy Izbie Rzemieślniczej przysługuje prawo współdziałania:

1) w regulowaniu spraw terminatorskich (§ 4 statutu ust. 1 L. 3);

2) w wydawaniu opinii i w przedstawianiu wniosków, dotyczących się stosunków terminatorów i czeladników;

3) w obradach i uchwałach, dotyczących się ustroju i działalności egzaminacyjnych komisji czeladniczych, tworzonych przy Izbie.

Wydział czeladników ma prawo wydawać oddzielnie swą opinię lub przedstawić swe wnioski w sprawach, określonych w ustępie 1 tego paragrafu pod L. 2.

W wyżej wyliczonych sprawach przysługuje 2 członkom wydziału czeladników udział z pełnym prawem głosu w obradach i uchwałach zarządu lub komisji.

§ 26.

Członkom wydziału czeladników oraz ich zastępcom zwracane są poniesione przez nich faktyczne wydatki, konieczne dla spełnienia przepisanych im statutem czynności. Otrzymują oni również zwrot kosztów podróży i diety narówni z funkcjonariuszami państwowymi w X st. sl.

Nadzór nad Izba.

§ 27.

Ogólny nadzór nad Izba sprawuje Minister Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu wyznacza swego przedstawiciela, który ma prawo uczestniczenia w pełnych posiedzeniach Izby i zabierania głosu we wszystkich sprawach, omawianych na posiedzeniach, nie ma jednak prawa głosowania.

Przedstawicielowi Ministra Przemysłu i Handlu przysługuje prawo sprzeciwu z mocą zawieszającą, jeżeli uchwały Izby są niezgodne z ustawami i rozporządzeniami wykonawczymi, lub jeżeli przekraczają zakres działania Izby.

W razie sprzeciwu rozstrzyga Minister Przemysłu i Handlu po uprzednim wysłuchaniu opinii zarządu Izby.

Zarząd Izby może, nie czekając na wezwanie Ministra Przemysłu i Handlu, przedłożyć mu swoją opinię co do zgłoszonego przez przedstawiciela Rządu sprzeciwu.

Rozwiązanie Izby.

§ 28.

Minister Przemysłu i Handlu może rozwiązać Izbę, jeżeli Izba mimo dwukrotnego wezwania władzy nadzorczej zaniedbuje spełnienia swych zadań, albo jeżeli czyny lub zaniechania Izby naruszają obowiązujące przepisy lub zagrażają interesom Państwa.

W razie rozwiązania Izby Władza Przemysłowa Wojewódzka w ciągu trzech miesięcy zarządzi nowe wybory.

Na czas przejściowy mianuje Minister Przemysłu i Handlu tymczasowy zarząd Izby w składzie, jaki uzna za wystarczający.

Warunki zmiany statutu.

§ 29.

Uchwała o zmianie statutu (§ 11 statutu ust. 4 L. 9) musi być powzięta za zgodą co najmniej ¾ liczby członków obecnych na zebraniu Izby.

Zmianę statutu zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu.

Instruktor korporacji przemysłowych.

§ 30.

Instruktor korporacji przemysłowych w stosunku do Izby korzysta z wszelkich uprawnień, przysługujących mu na zasadzie art. 134 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) i na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów, ustalającego szczegółowy zakres czynności instruktorów korporacji przemysłowych.

Obwieszczenia.

§ 31.

Izba umieszcza swoje obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Województwa i swoim własnym czasopiśmie, jeżeli je wydaje.

DZIAŁ II.

Regulamin Wyborczy.

§ 1.

Prawo wybierania (§ 8 ust. 2 działy I) nie przysługuje:

1) pozbawionym całkowicie lub częściowo własnowolności, tudzież upadłym dłużnikom — w czasie trwania tego stanu;

2) pozbawionym z mocy orzeczenia sądowego władzy ojcowskiej, względnie rodzicielskiej — w czasie trwania tego stanu;

3) prawomocnie skazanym wyrokiem sądowym, jeśli zarazem orzeczono oddanie, względnie dopuszczalność oddania pod dozór policyjny lub do domu pracy — na czas trwania dozoru lub pobytu w domu pracy — w każdym razie przez lat 3 po prawomocności wyroku, o ile w myśl innych przepisów pozbawienie praw wyborczych nie rozciąga się na czas dłuższy;

4) nadto w b. dzielnicy rosyjskiej prawomocnie skazanym:

a) za zbrodnie, tudzież na kary, z którymi łączy się pozbawienie lub ograniczenie praw (art. 25—30 K. K.), tudzież pozbawionych praw w myśl kodeksu kar głównych i poprawczych;

b) za przestępstwa, wymienione w art. 79, cz. 2, 149, 158—160, 168 cz. 2 ust. 2; 212 cz. 2; 274—276, 277 cz. 2, 279, 280 cz. 2, 283, 351, 352, 420 ust. 2, 427 — 429, 430 cz. 1, 431, 432, 433 cz. 2, 434, 435 cz. 2, 438 — 441, 442 cz. 3, 443 cz. 3, 445, 446, 466, 500 cz. 1 ust. 2, 502 cz. 2, 505 cz. 1, 515, 521, 524 — 527, 529, 574 cz. 1 i 2, 575 — 578, 580, 599, 600, 601, 602, 607 — 619, 620 cz. 3, 657, 658, 665, 673 cz. 2, 674 Kodeksu Karnego z r. 1903, bez względu na wymiar orzeczonej kary;

c) za przestępstwa, wymienione w art. 284 cz. 2, 285 cz. 2, 289 K. K. z r. 1903, jeżeli orzeczono, jako karę główną, co najmniej karę pozbawienia wolności;

d) za przestępstwa, wymienione w art. 551, 552 cz. 1, 2 i 3, i 556 — 559 K. K. z r. 1903, jeżeli orzeczono, jako karę główną, przynajmniej karę trzymiesięcznego więzienia;

e) za przestępstwa, przewidziane w części XXXII, XXXIII i XXXVI K. K. z r. 1903, jeśli ustawa przewiduje karę więzienia lub karę surowszą;

f) za przestępstwa, przewidziane w części IV i XXXVII K. K. z r. 1903, jeżeli ustawa przewiduje karę więzienia, zastępującego dom poprawy;

g) za przestępstwa, przewidziane w ustawie z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie kar za pogwałcenie przepisów, dotyczących powszechnego obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 104), jeśli wymierzono karę więzienia;

h) za występki, przewidziane w dekreście z dnia 8 stycznia 1919 r. o postanowieniach karnych za przeciwdziałanie wyborom do Sejmu i wykonywaniu obowiązków poselskich (Dz. P. P. Nr. 5, poz. 96), jeśli wymierzono karę pozbawienia wolności;

i) za przestępstwa, polegające na lichwiarskim wyzysku; pozbawienie prawa wybierania rozciąga się na czas trwania skutków, przewidzianych w art. 25 — 30 K. K., a zresztą ustaje z upływem lat 3 po odbyciu kary, o ile przepis szczególny nie zawiera innego postanowienia;

5) w b. dzielnicy austriacko-węgierskiej prawomocnie skazanym:

a) za zbrodnie, przewidziane w austr. ustawie karnej, tudzież za przekroczenia kradzieży, sprzeniewierzenia i uczestnictwa w tychże, oszustwa i kuplerstwa (§§ 460, 461, 463, 464, 512 Ust. Karn.);

b) za przestępstwa, przewidziane w § 1 ustawy z dnia 28 maja 1881 r. o środkach zaradczych przeciw nierzetelnemu postępowaniu w czynnościach kredytowych (Dz. P. P. Nr. 47), względnie w §§ 2, 3 i 4 ces. ros. z dnia 12 października 1914 r. (Dz. P. P. Nr. 275);

c) za przestępstwa, przewidziane w § 1 ustawy z dnia 25 maja 1883 r. o przepisach karnych przeciwko udaremnieniu egzekucji (Dz. P. P. Nr. 78);

d) za przekroczenia, przewidziane w § 1, 2, 3, 4 i 5 ustawy z dnia 24 maja 1885 r., zawierającej postanowienia karne o dopuszczalności osadzenia w domach pracy przymusowej lub zakładach poprawczych (Dz. P. P. Nr. 89);

e) za przekroczenia, przewidziane w § 1 ustawy z dnia 19 lipca 1877 r., zawierającej przepisy, mające na celu położenie tamy opilstwu (Dz. P. P. Nr. 67) i w §§ 523 i 524 Ust. Karn., jeśli orzeczono karę aresztu;

f) za przestępstwa, przewidziane w §§ 66—69 ustawy z dnia 5 lipca 1912 r. w przedmiocie wprowadzenia nowej ustawy o sile zbrojnej (Dz. P. P. Nr. 128), o ile przestępstwo popełniono przeciwko polskiej sile zbrojnej;

g) za przestępstwa, przewidziane w ustawie z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 449), względnie poprzednio obowiązujących w tym przedmiocie przepisach, jeśli ze skazaniem łączy się te same skutki, co ze skazaniem za przekroczenie oszustwa;

h) za występki, przewidziane w ustawie z dnia 26-go stycznia 1907 r. w przedmiocie postanowień karnych, mających na celu ochronę wyborów (Dz. P. P. Nr. 18), a to na czas określony w § 14 tejże ustawy;

i) za przestępstwa, przewidziane w §§ 11, 18 i 19 ustawy z dnia 16 stycznia 1896 r. o kupiectwie żywnością i niektórymi przedmiotami użytkowymi (Dz. P. P. Nr. 89 z r. 1897);

pozbawienie prawa wybierania, o ile skłóć karno-sądowych skazania nie uchylono wcześniej, ustaje przy zbrodniach, wymienionych w § 6 ust. 1 — 10 ustawy z dnia 15 listopada 1867 r. (Dz. P. P. Nr. 131) z chwilą odbycia kary, przy zbrodniach, za które orzeczono karę co najmniej pięcioletniego pozbawienia wolności, — po dziesięciu latach po odbyciu kary, przy innych zbrodniach, — po latach pięciu po odbyciu kary, zaś przy występkach i przekroczeniach, — po upływie lat trzech po odbyciu kary;

6) w b. dzielnicy pruskiej:

a) pozbawieniem prawomocnym wyrokiem sądowym obywatelskich praw honorowych, a to na czas trwania tego stanu;

b) prawomocnie skazanym za kradzież i sprzeniewierzenie (cz. 2, rozdział XIX Kodeksu Karnego, obowiązującego w b. dzielnicy pruskiej), oszustwo i nieuczciwość (Cz. 2, rozdział XXII Kodeksu), lichwiarski wyzysk, kuplerstwo, tudzież za zbrodnie i występki, odnoszące się do wykonywania praw obywatelskich (cz. 2, rozdział V Kodeksu), tudzież za przestępstwa, przewidziane w dekreście z dnia 2 maja 1919 r. o postanowieniach karnych za przeciwdziałanie wyborom do Sejmu i wykonywaniu obowiązków poselskich (Tygodnik Urzędowy Poznański Nr. 11, poz. 49), a to w braku innych przepisów prawnych na przeciąg lat trzech po odbyciu kary;

7) prawomocnie skazanym przez sądy wojaskowe za przestępstwa pospolite, wyszczególnione powyżej w ustępach 4, 5 i 6-ym, oraz za przestępstwa wojskowe, jeśli orzeczono utratę obywatelskich praw honorowych lub postąpiono w myśl art. 23, 24, 42 i 43 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10-go maja 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie wojskowego kodeksu karnego (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 369).

§ 2.

Każdy wyborca ma prawo wybierania tylko w tym obwodzie wyborczym, w którym prowadzi samoistnie przemysł rzemieślniczy przynajmniej od 3 lat, licząc wstecz od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa zarządzenia wyborów.

Głosować wolno tylko osobiście.

Każdy wyborca ma prawo oddania jednego głosu w jednym tylko obwodzie wyborczym, w którym zostanie wpisany do spisu wyborców.

§ 3.

Kto w myśl § 1 został pozbawiony prawa wybierania na obszarze jednej dzielnicy, traci to prawo na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prawo wybieralności.

§ 4.

Prawo wybieralności posiadają rzemieślnicy, mający prawo wybierania, o ile ukończyli 30 lat życia i co najmniej od trzech lat prowadzą samoistnie własne warsztaty w okręgu Izby.

§ 5.

Nie mogą korzystać z prawa wybieralności osoby, skazane prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwa, pociągające za sobą utratę prawa wybierania i wybieralności do Sejmu, na czas trwania utraty tego prawa (§ 1).

§ 6.

O zakwestjonowanym prawie wybieralności rozstrzyga wyłącznie i ostatecznie Władza Przemysłowa Wojewódzka.

Obwody wyborcze.

§ 7.

Dla przeprowadzenia wyborów teren działania Rzemieślniczej Izby dzieli się na 7 obwodów wyborczych, w sposób następujący:

1-szy obwód, obejmujący m. Poznań i powiat poznański;

2-gi obwód, obejmujący powiaty: rawicki, gostyński i leszczyński;

3-ci obwód, obejmujący powiaty: kępiński, strzeszowski, ostrowski i odolanowski;

4-ty obwód, obejmujący powiaty: krotoszyński, koźmiński, jarociński i pleszewski;

5-ty obwód, obejmujący powiaty: nowotomyski, grodziski, wolsztyński, śmigielski i kościański;

6-ty obwód, obejmujący powiaty: międzychodzki, szamotulski i obornicki;

7-my obwód, obejmujący powiaty: śremski, średzki i wrzesiński.

§ 8.

Podział mandatów członków i ich zastępców pomiędzy poszczególne obwody wyborcze jest następujący:

1-szy obwód 12 członków, 12 zastępców,

2-gi obwód 3 członków, 3 zastępców,

3-ci obwód 3 członków, 3 zastępców,

4-ty obwód 3 członków, 3 zastępców.

5-ty obwód 3 członków, 3 zastępców,
6-ty obwód 3 członków 3 zastępców,
7-my obwód 3 członków, 3 zastępców.

§ 9.

Na terenie każdego obwodu wyborczego (§ 7) władza przemysłowa I-ej instancji, której terytorjalny zakres działania w danym obwodzie wyborczym jest największy, wyznacza lokal wyborczy, — o ile możliwości w takim miejscu, żeby w związku ze stosunkami miejscowymi możliwie równomiernie ułatwić wszystkim wyborcom korzystanie z prawa wybierania.

Zarządzenia i ogłoszenie wyborów.

§ 10.

Zarządzenie wyborów do Izby Władza Przemysłowa Wojewódzka ogłasza w Dzienniku Urzędowym Województwa.

§ 11.

W zarządzeniu wyborów ma być oznaczony dzień głosowania, który przypaść powinien na niedzielę.

Głosowanie odbywa się jednego dnia w całym okręgu Izby Rzemieślniczej, a przy wyborach uzupełniających we wszystkich obwodach, których reprezentanci ustępują (§ 9 ust. 1 działu I).

Główna komisja wyborcza i obwodowe komisje wyborcze.

§ 12.

Dla przeprowadzenia wyborów ustanawia się:

1) główną komisję wyborczą na cały okrąg Izby, w miejscu siedziby Izby;

2) obwodowe komisje wyborcze, po jednej dla każdego obwodu wyborczego, w którym odbywają się wybory (§ 11 ust. 2 działu II).

Główna i obwodowe komisje wyborcze są ustanawiane niezwłocznie po ogłoszeniu wyborów.

Główna i obwodowe komisje wyborcze rozwiązują się po ukończeniu czynności wyborczych.

§ 13.

Nadzór nad czynnościami komisji wyborczych sprawuje Władza Przemysłowa Wojewódzka.

§ 14.

Główna Komisja wyborcza składa się z przewodniczącego lub jego zastępcy, mianowanych przez Wojewodę z pośród urzędników Województwa z wyłączeniem Naczelnika Wydziału Przemysłowego Wojewódzkiego oraz z 8-miu członków i 8-miu ich zastępców, przedstawionych Wojewodzie przez 8 najliczniejszych w okręgu Izby zawodów rzemieślniczych.

Mężowie zaufania.

§ 15.

Mężowie zaufania lub ich zastępcy, delegowani przez zgłaszających listy kandydatów (§ 42) po jednym od każdej listy, mają prawo uczestniczenia we wszystkich zebraniach głównej komisji wyborczej z głosem doradczym, w sprawach, dotyczących ich list. Mężowie zaufania i ich zastępcy winni wskazać komisjom wyborczym adresy, pod jakimi chcą otrzymywać zawiadomienia komisji.

§ 16.

Zastępca przewodniczącego głównej komisji wyborczej, jako też zastępcy członków tejże komisji wchodzi w jej skład tylko w razie nieobecności osoby, którą zastępuje.

Zgłoszenia kandydatów na członków głównej komisji wyborczej.

§ 17.

Najliczniejsze w okręgu Izby zawody rzemieślnicze (§ 14) zakomunikują Wojewodzie imię, nazwisko, zawód i dokładny adres każdego z wydelegowanych członków głównej komisji i ich zastępców przed upływem 16 dni od dnia ogłoszenia wyborów.

Obwodowe komisje wyborcze.

§ 18.

Obwodowe komisje wyborcze składają się z przewodniczącego lub jego zastępcy, którym jest z urzędu Szef Władzy Przemysłowej I instancji lub jego zastępca i z 4 członków lub 4 zastępców.

Członkowie komisji wyborczej, tudzież 4-ej ich zastępcy są mianowani przez Wojewodę z pośród kandydatów, przedstawionych przez 4 najliczniejsze w obwodzie wyborczym (§ 7) zawody rzemieślnicze.

Zastępca przewodniczącego obwodowej komisji wyborczej, jako też zastępcy jej członków wchodzi w skład komisji tylko w razie nieobecności osoby, którą zastępuje.

Zgłoszenia kandydatów na członków obwodowej komisji wyborczej.

§ 19.

Najliczniejsze w obwodzie wyborczym zawody rzemieślnicze zakomunikują Wojewodzie imię, nazwisko, zawód i dokładny adres każdego z wydelegowanych członków obwodowej komisji wyborczej i zastępców przed upływem 16 dni od dnia ogłoszenia wyborów.

Uchwały komisji wyborczych.

§ 20.

Do powzięcia uchwał w głównej i obwodowej komisjach wyborczych niezbędna jest obecność przewodniczącego, lub jego zastępcy i przynajmniej połowy liczby członków właściwej komisji.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Przewodniczący nie głosują, rozstrzygają natomiast w razie równości głosów.

Protokoły komisji wyborczych.

§ 21.

Protokół obrad komisji prowadzi jeden z jej członków, wyznaczony przez przewodniczącego.

Protokoły powinny być podpisane przez wszystkich obecnych na zebraniu członków komisji.

Warunki mianowania członków głównej i obwodowej komisji wyborczych.

§ 22.

Członkiem głównej i obwodowej komisji wyborczych może być tylko osoba, posiadająca prawo wybierania, oraz umiejąca czytać i pisać po polsku.

Kandydat na członka Izby lub jego zastępcy nie mogą brać udziału w pracach głównej i obwodowej komisji wyborczych.

Obowiązki członków głównej i obwodowej komisji wyborczych.

§ 23.

Godność członków głównej i obwodowej komisji wyborczych jest honorowa; od jej przyjęcia nikt nie może się uchylać bez usprawiedliwionych przyczyn.

Prawa członków głównej i obwodowej komisji wyborczych.

§ 24.

Członkowie głównej i obwodowej komisji wyborczych, o ile wskutek udziału w pracach wyborczych ponieśliby dotkliwy uszczerbek w swym zarobku dziennym, otrzymują za dni rzeczywistej pracy diety, a o ile mieszkają poza miejscem urzędowania, również zwrot kosztów podróży, w jednym i drugim wypadku narówni z urzędnikami państwowymi w VII st. st.

Publiczne ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Województwa.

§ 25.

Najpóźniej 10-go dnia od daty ogłoszenia zarządzenia wyborów Wojewoda podaje do publicznej wiadomości w Dzienniku Urzędowym Województwa liczbę obwodów wyborczych, w których mają być dokonane wybory, adres lokalu wyborczego każdej obwodowej komisji wyborczej, oraz adres lokalu głównej komisji wyborczej.

§ 26.

Najpóźniej w 20-ym dniu od dnia ogłoszenia zarządzenia wyborów ogłosi Wojewoda w Dzienniku Urzędowym Województwa skład osobowy głównej i obwodowych komisji wyborczych, miejsce, czas, sposób i ostatni termin zgłoszenia list kandydatów na członków Izby i ich zastępców.

W ogłoszeniu powinny być przytoczone w całości przepisy §§ 40, 41, 42, 43, 44, 45 i 46.

Publiczne ogłoszenie przez przewodniczącego obwodowej komisji wyborczej.

§ 27.

Najpóźniej w 20 dni od daty ogłoszenia zarządzenia wyborów przewodniczący obwodowej komisji wyborczej ogłosi publicznie dzień wyborów, godziny głosowania, liczbę członków Izby i ich zastępców, którzy mają być wybrani w obwodzie, ze wskazaniem zawodu rzemieślniczego każdego z członków i każdego z zastępców.

§ 28.

Ogłoszenia, przepisane w § 25, 26 i 27, oraz ich możliwe zmiany powinny być rozplakowane i utrzymane do ukończenia wyborów.

Formę ogłoszeń ustali Wojewoda.

Spisy wyborców.

§ 29.

Urzędy gminne najpóźniej do dnia 20 od daty ogłoszenia zarządzenia wyborów sporządzają dla każdego obwodu wyborczego spis wyborców w trzech egzemplarzach.

Jeżeli posiadający prawo wybierania prowadzi samodzielnie przemysł rzemieślniczy w kilku obwodach w okręgu Izby Rzemieślniczej, właściwym dla niego obwodem wyborczym będzie ten, w którym ma główną siedzibę swego przedsiębiorstwa.

Spis wyborców będzie ułożony w miejscowościach, w których przeprowadzono numerację domów wedle ulic i placów w porządku alfabetycznym ulic i placów. Dla każdej ulicy i placu należy podać domy w kolejnym porządku numerów, — dla każdego zaś domu sporządzić spis wyborców, w domu tym w dniu ogłoszenia wyborów zamieszkałych, w porządku alfabetycznym.

W miejscowościach, w których numerowanie domów jest przeprowadzone bez wymieniania ulic lub placów, należy w spisie umieścić domy w porządku numerów, poczynając od numeru najniższego, dla każdego zaś domu należy wyszczególnić wyborców w porządku alfabetycznym.

W miejscowościach, w których numerowanie nie zostało przeprowadzone, należy spis wyborców sporządzić w porządku alfabetycznym.

Spis winien zawierać nazwisko, imię, zawód, dzień, miesiąc i rok urodzenia, względnie wiek wyborcy, wreszcie datę, od której prowadzi samodzielnie przemysł rzemieślniczy w okręgu Izby.

W każdym obwodzie wyborczym będzie nadto wyłożony do przejrzania także spis alfabetyczny ogólny z całego obwodu wyborczego z podaniem adresów wyborców.

§ 30.

Najpóźniej 21 dnia od ogłoszenia zarządzenia wyborów urząd gminny prześle 3 egzemplarze spisu wyborców przewodniczącemu właściwej obwodowej komisji wyborczej, który wyłoży spis ten do przejrzania w lokalu wyborczym.

Najpóźniej 27 dnia od ogłoszenia zarządzenia wyborów prześle obwodowa komisja wyborcza jeden egzemplarz spisu wyborców do głównej komisji.

§ 31.

Spisy wyborców będą wyłożone do przejrzania, poczynając od 23 dnia od ogłoszenia zarządzenia wyborów, przez 19 dni w lokalu obwodowej komisji wyborczej codziennie co najmniej przez 6 godzin i to w takiej porze, by ułatwić wszystkim wyborcom przejrzanie spisu.

Przeglądanie spisu wyborców uprawnia także do robienia notatek i wyciągów ze spisu w sposób, umożliwiając innym osobom przeglądanie.

Najpóźniej do 42 dnia od daty ogłoszenia zarządzenia wyborów każdy posiadający prawo wybierania ma prawo wnieść do obwodowej komisji wyborczej reklamację z powodu pominięcia jego samego, jak również przeciw wpisaniu kogośkolwiek nieuprawnionego.

Reklamacje mogą być zgłaszane pisemnie lub ustnie do protokołu i powinny być poparte dowodami, o ile nie dotyczą faktów powszechnie znanych.

Reklamacje bezimienne nie mogą być przyjmowane.

§ 32.

Reklamacje przeciw pominięciu osoby, uprawnionej do wybierania, rozpatruje obwodowa komisja wyborcza niezwłocznie i wydaje decyzję.

W razie potrzeby może obwodowa komisja wyborcza zażądać od żalącego się uzupełnienia przedłożonych dowodów.

Odmowną swoją decyzję obwodowa komisja wyborcza doręcza osobie, pominiętej w spisie, w sposób, przepisany w § 34.

§ 33.

O wniesieniu reklamacji przeciw wpisaniu do spisu wyborców osoby nieuprawnionej do wybierania obwodowa komisja wyborcza jest obowiązana w przeciągu 24-ch godzin zawiadomić osobę, której prawo wybierania jest podane w wątpliwość, z pouczeniem, iż służy w ciągu 3-ch dni od daty doręczenia zawiadomienia wniesienie na piśmie lub ustnie do protokołu sprzeciwu, popartego dowodami.

Obwodowa komisja wyborcza niezwłocznie rozpatruje reklamacje, oraz wniesione sprzeciwy, poczem wydaje decyzję i zawiadomienia zainteresowanego.

§ 34.

Wszelkie zawiadomienia doręcza się albo przez pocztę za recepisem zwrotnym, albo za potwierdzeniem odbioru do rąk własnych lub pełnoletniego członka rodziny, względnie domownika osoby, której prawo wybierania zaczepiono. Treść zawiadomienia obwodowa komisja wyborcza ogłasza przez wywieszenie w swym lokalu, dostępnym dla publiczności. W razie nieodnalezienia zainteresowanego ogłoszenie to ma skutki doręczenia.

§ 35.

Przeciw decyzjom obwodowej komisji wyborczej przysługuje każdemu wyborcy prawo odwołania się do głównej komisji wyborczej. Odwo-

łanie to należy wnieść przez właściwą obwodową komisję wyborczą w ciągu 3-ch dni, licząc od daty doręczenia zawiadomienia (§ 34).

§ 36.

W razie uprawnomocnienia się decyzji obwodowej komisji wyborczej, prostuje ona odpowiednio spis wyborców.

Najpóźniej 52 dnia od daty ogłoszenia wyborów, obwodowa komisja wyborcza przesyła głównej komisji obydwa egzemplarze sprostowanych przez siebie spisów wyborców z aktami wniesionych reklamacji, sprzeciwów, oraz zażaleń przeciw powziętym decyzjom.

§ 37.

Główna komisja wyborcza rozpatruje wniesione zażalenia, rozstrzyga je i ustala ostatecznie nadesłane spisy wyborców, które po zatwierdzeniu przesyła najpóźniej 62-go dnia od daty ogłoszenia wyborów obwodowym komisjom wyborczym, uzgadniając jednocześnie podług nich egzemplarz poprzednio otrzymany (§ 30), który zwraca do właściwego urzędu gminnego.

§ 38.

Od chwili zatwierdzenia spisów wyborców przez główną komisję wyborczą nie można umieszczać w spisie nowych wyborców, wykreślać zaś z listy wolno tylko osoby zmarłe na podstawie urzędowego świadectwa zgonu; świadectwo to dołącza się do aktów wyborczych.

§ 39.

Najpóźniej w 66-tym dniu od daty ogłoszenia wyborów wyłoży przewodniczący obwodowej komisji wyborczej zatwierdzony ostatecznie spis wyborców do publicznego przeglądu przez 5 dni w lokalu komisji.

Co do prawa przeglądania spisu, oraz godzin jego wyłożenia mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 31.

Listy kandydatów na członków.

§ 40.

Listy ustalonej liczby kandydatów na członków Izby wraz z równą liczbą kandydatów na ich zastępców z każdego obwodu wyborczego powinny być zgłaszane pisemnie na ręce przewodniczącego głównej komisji wyborczej nie później, niż 30-go dnia przed dniem wyborów.

Kandydatura może być zgłoszona tylko za zgodą kandydata. Stosowne oświadczenie, zaopatrzone jego własnoręcznym podpisem, powinno być wręczone przewodniczącemu głównej komisji wyborczej nie później, niż 22-go dnia przed dniem wyborów.

Oświadczenie to musi zawierać stwierdzenie, że kandydat uważa się za obywatela Państwa Polskiego i że wedle swej najlepszej wiedzy posiada prawo wybieralności. W braku takiego oświadczenia należy wykreślić kandydata z listy.

§ 41.

Zgłoszenie powinno być podpisane, pod rygorem unieważnienia listy kandydatów, co najmniej przez 150 wyborców ze wszystkich zawodów rzemieślniczych właściwego obwodu wyborczego. Zgłoszenie może być podpisywane w oddzielnych deklaracjach.

Ta sama osoba nie może podpisać więcej, niż jedno zgłoszenie.

§ 42.

Zgłaszający obwodową listę kandydatów powinni jednocześnie wskazać swego męża zaufania i jego zastępcę (§ 15), uprawnionych do porozumiewania się z władzami wyborczymi i składania oświadczeń w sprawie zgłoszonych list.

§ 43.

Wyborcy, podpisujący zgłoszenie listy kandydatów, powinni podać obok swojego czytelnego podpisu swój wiek, zawód rzemieślniczy i dokładny adres tak, aby co do osoby podpisującego nie mogło być żadnej wątpliwości.

§ 44.

Każda zgłoszona lista kandydatów powinna być oznaczona w ten sposób, by odróżniała się od wszystkich innych list.

W razie podniesienia przez mężów zaufania zarzutów, że oznaczenie ogłoszonych list kandydatów może wprowadzić albo wprowadza w błąd, przewodniczący głównej komisji wyborczej wezwie zainteresowanych mężów zaufania do porozumienia się, a gdyby ono nie było osiągnięte, oznaczy listy zgodnie z rzeczywistymi stosunkami wedle posiadanych dowodów.

§ 45.

Oświadczenie kandydata, iż zgadza się na umieszczenie go na liście kandydatów, może być uczynione także telegraficznie, pod warunkiem wskazania, że najpóźniej przed wydrukowaniem listy nadejdzie pisemne oświadczenie kandydata.

§ 46.

W zgłoszonych listach kandydatów należy podać nazwisko, imię, wiek, zawód rzemieślniczy i miejsce zamieszkania każdego kandydata tak, by nie mogło być wątpliwości co do jego osoby.

Nazwiska kandydatów powinny być oznaczone kolejnymi numerami, poczynając od 1 w porządku pierwszeństwa do otrzymania mandatu.

§ 47.

Przewodniczący głównej komisji wyborczej powinien wydać pisemne potwierdzenie zgłoszenia listy kandydatów oraz złożenia oświadczenia kandydatów co do przejścia kandydatury.

§ 48.

Przewodniczący głównej komisji wyborczej bada, czy zgłoszone listy kandydatów odpowiadają przepisom niniejszego regulaminu, o dostrzeżonych zaś brakach i wadach zawiadamia męża zaufania listy najpóźniej w 3 dni po zgłoszeniu listy.

§ 49.

Jeżeli wskazane wady i braki nie zostaną przez męża zaufania zgłaszających list usunięte w ciągu 5 dni, główna komisja wyborcza stwierdza nieważność zgłoszonej listy w całości i zawiadamia o swej decyzji męża zaufania.

§ 50.

W razie zgłoszenia kilku list, główna komisja wyborcza po ostatecznym ustaleniu list zarządza wydrukowanie ich na afiszach wyborczych pod numerami i nazwami, jakie im przysługują, z uwzględnieniem kolejności ich numerów.

Podpisów, umieszczonych na zgłoszeniach list kandydatów, nie należy drukować.

Afisz wyborczy najpóźniej 12 dnia przed dniem wyborów mają być w dostatecznej liczbie rozesłane do właściwych obwodowych komisji wyborczych z poleceniem rozplakatowania.

Głosowanie.

§ 51.

Przeprowadzenie głosowania należy do obwodowej komisji wyborczej.

Od chwili rozpoczęcia głosowania aż do chwili ukończenia go w lokalu wyborczym powinni być obecni bez przerwy co najmniej przewodniczący i dwaj członkowie obwodowej komisji wyborczej lub ich zastępcy.

Gdyby brakowało członków do tego kompletu, przewodniczący uzupełni komisję wyborczą, powołując pisemnie do niej jedną lub dwie osoby z pośród obecnych wyborców.

§ 52.

Wstęp do lokalu wyborczego mają tylko wyborcy i mężowie zaufania grup wyborczych po jednym do każdej obwodowej komisji wyborczej lub ich zastępcy po jednym dla każdego z nich.

§ 53.

Przewodniczący obwodowej komisji wyborczej ma prawo usunąć z lokalu wyborczego osoby, które zakłócają spokój, albo agitują, z zakazem powrotu, nie pozbawiając ich jednak prawa oddania głosu.

Męża zaufania lub jego zastępcę przewodniczący obwodowej komisji wyborczej może wydać z lokalu wyborczego dopiero po bezskuteczności uprzedniego upomnienia, zaznaczając umotywowane fakty te w protokole komisji wyborczej.

§ 54.

Stół, przy którym urzęduje obwodowa komisja wyborcza, należy ustawić tak, aby był ze wszystkich stron widoczny. Mężowie zaufania zasiadają przy stole. Na stole należy ustawić urnę wyborczą, która powinna być tak zbudowana, ażeby bez otwierania nie można było wydobywać z niej kart do głosowania.

Egzemplarz niniejszego regulaminu wyborczego powinien znajdować się na stole biura wyborczego do publicznego użytku.

Przed rozpoczęciem głosowania obwodowa komisja wyborcza i mężowie zaufania powinni się przekonać, czy urna jest próżna. Od tej chwili aż do ukończenia głosowania urny w żadnym wypadku otwierać nie wolno.

§ 55.

Głosowanie jest tajne.

Głosowanie odbywa się za pomocą kart do głosowania. Karty do głosowania powinny być koloru białego. Karta ma zawierać jedynie wyrażony cyframi numer listy kandydatów, na którą wyborca oddaje swój głos.

Numer może być odbity mechanicznie lub pisany.

§ 56.

Karty do głosowania są wkładane do kopert. Koperty powinny być sporządzone z papieru białego w formacie 9 × 12 cm.

Koperty, prócz pieczęci obwodowej komisji wyborczej, nie mogą być oznaczone żadnym innym znacznikiem odróżniającym.

§ 57.

Głosowanie rozpoczyna się o godzinie 9 rano i trwa bez przerwy do godziny 9 wieczorem.

§ 58.

Głosowanie odbywa się publicznie w następujący sposób: Wyborca, zbliżywszy się do stołu, przy którym zasiada obwodowa komisja wyborcza, wymienia swe nazwisko i imię, wykazując tożsamość swej osoby w sposób, który komisja uzna za wystarczający. Po sprawdzeniu przez członka komisji, prowadzącego protokół, czy imię i nazwisko wymienione znajduje się w spisie wyborców, wyborca wkłada kartę głosowania w kopertę, otrzymaną od przewodniczącego komisji i wręcza mu ją; przewodniczący, nie zaglądając do wnętrza koperty, wrzuca ją do urny wyborczej. Jednocześnie członkowie komisji obok nazwiska wyborcy w obu egzemplarzach spisu zaznaczają, że tenże swój głos oddał.

Wyborcy, którzy z powodu ułomności cielesnej nie mogą wykonać czynności, w tym paragrafie określonych, mogą się posługiwać pomocą osoby swego zaufania.

§ 59.

Przewodniczący nie może przyjąć do głosowania karty, którą wyborca pragnąłby oddać bez włożenia jej do koperty; również nie przyjmie przewodniczący kopert, oznaczonych jakimkolwiek znakiem.

§ 60.

Każdy członek obwodowej komisji wyborczej i każdy mąż zaufania może wystąpić z zarzutem co do tożsamości głosującego. Zarzuty te mogą być czynione tylko dopóty, dopóki osoba, o którą chodzi, nie oddała głosu. W takim wypadku przewodniczący komisji za jej zgodą może zażądać od głosującego udowodnienia tożsamości jego osoby; jeśli wyborca, którego tożsamość została zakwestjonowana, nie przedstawi dokumentów, uznanych za wystarczające przez komisję wyborczą, może się powołać na świadectwo dwóch świadków, osobiście znanych choćby jednemu członkowi komisji wyborczej. Nazwiska tych świadków i nazwisko członka komisji wyborczej, znającego ich osobiście, będą zaznaczone w protokole komisji.

Od decyzji obwodowej komisji wyborczej w sprawie tożsamości wyborcy niema odwołania.

W razie niejednomyslności powyższych orzeczeń komisji wyborczej, należy zaznaczyć to w protokole.

§ 61.

Głosowania przerywać nie wolno. Gdyby wskutek wydarzeń siły wyższej czynności wyborcze były na czas przejściowy wręcz uniemożliwione, obwodowa komisja wyborcza może przedłużyć głosowanie lub odroczyć je do dnia następnego. Zarządzenie takie musi być natychmiast ogłoszone publicznie.

§ 62.

W razie przerwania głosowania obwodowa komisja wyborcza opieczętowała akta wyborcze i urnę wyborczą i oddaje je na przechowanie przewodniczącemu. Po ponownym podjęciu głosowania należy protokularnie stwierdzić, czy pieczęcie były nienaruszone.

§ 63.

Z uderzeniem godziny 9-ej wieczorem przewodniczący nakazuje zamknięcie lokalu wyborczego. Od tam mogą głosować tylko wyborcy, którzy przed uderzeniem godziny 9-ej weszli do lokalu.

Ustalenie wyniku głosowania w obwodzie wyborczym.

§ 64.

Natychmiast po zamknięciu głosowania skuteczną obwodowa komisja wyborcza obliczenia wyniku, przyczem mają prawo być obecni mężowie zaufania lub ich zastępcy.

§ 65.

Przewodniczący otwiera urnę wyborczą, poczem liczy koperty, w niej złożone, nie otwierając ich.

Jednocześnie ustala się na podstawie notatek w spisie wyborców liczbę wyborców, którzy głosowali.

Gdyby liczba ta mimo kilkakrotnego liczenia różniła się od liczby kopert, wyjętych z urny, należy to zaznaczyć w protokole, podając okoliczności, mogące wyjaśnić przyczynę powyższej niezgodności.

§ 66.

Po ukończeniu tej czynności obwodowa komisja wyborcza przystępuje niezwłocznie do obliczenia głosów, oddanych na poszczególne listy kandydatów.

W tym celu jeden z członków komisji wyborczej otwiera każdą kopertę osobno, wyjmując z niej kartę do głosowania i podaje przewodniczącemu, który odczytuje głośno treść karty, poczem, okazawszy ją obecnym mężom zaufania, o ile są obecni, oddaje wraz z kopertą innemu członkowi komisji wyborczej do sprawdzenia i przechowania aż do ukończenia obliczenia. Podczas odczytywania przez przewodniczącego dwaj członkowie komisji wyborczej czynią odpowie-

dnie adnotacje na formularzach obliczeniowych, które dostarczy Wojewoda. Po ukończeniu tych czynności oblicza się na obydwu formularzach liczby głosów, przypadające na poszczególne listy. Liczby te na obydwu formularzach powinny zgadzać się ze sobą i mają odpowiadać liczbie ważnie oddanych głosów.

Obydwa wypełnione formularze obliczeniowe powinny być podpisane przez wszystkich obecnych członków komisji wyborczej i dołączone do protokołu.

§ 67.

Nieważne są: 1) karty do głosowania, włożone do koperty, oznaczone znakiem odróżniającym, 2) karty do głosowania puste, 3) karty do głosowania, wypełnione niezgodnie z przepisami § 55, tudzież karty koloru oczywiście innego, niż biały, 4) karty do głosowania znalezione w kopercie w liczbie większej, niż jedna, o ile nie opiewają na jeden i ten sam numer, 5) karty do głosowania, nie opiewające na jedną z ważnie zgłoszonych obwodowych list kandydatów.

W wypadku wymienionym pod L. 4, jeżeli wszystkie karty noszą jeden i ten sam numer, liczą się one za jedną, a jednobrzmiące duplikaty przewodniczący niezwłocznie niszczy, o czem zaznacza się w protokole komisji.

§ 68.

Karty do głosowania unieważnione przez komisję, należy oznaczyć na odwrotnej stronie numerami porządkowymi i osobno zapakowane oraz opieczętowane załączyć do protokołu.

Jeżeliby powodem unieważnienia karty do głosowania była wadliwość koperty, należy dołączyć do karty także kopertę, oznaczwszy ją numerem porządkowym odnośnej karty.

§ 69.

Wszystkie ważnie oddane karty głosowania obwodowa komisja wyborcza starannie zapakuje.

Na opakowaniu należy umieścić napis wskazujący obwód głosowania, z którego karty pochodzą.

§ 70.

Z czynności swoich obwodowa komisja wyborcza spisuje protokół.

W protokole tym musi być uwidoczniona: 1) liczba osób, mających prawo wybierania w danym obwodzie wyborczym, 2) liczba wyborców, którzy przyjęli udział w głosowaniu, 3) liczba głosów unieważnionych w myśl § 67 wraz z motywami unieważnienia, 4) liczba głosów ważnych, 5) liczba głosów, ważnie oddanych na poszczególne listy kandydatów, przyczem wyszczególnić należy, ile z nich było kwestjonowanych.

Protokół musi być podpisany przez wszystkich obecnych członków obwodowej komisji wyborczej i obecnych mężów zaufania, a następnie łącznie z kartami do głosowania oraz ze spisami wyborców, użytymi podczas głosowania, ma być odesłany niezwłocznie do głównej komisji wyborczej.

Każdy członek obwodowej komisji wyborczej lub mąż zaufania, jeżeli uważa, że protokół nie jest zgodny z rzeczywistością, ma prawo poddyktować swoje oświadczenie w tej mierze lub niezwłocznie złożyć je oddzielnie na piśmie. Oświadczenie to musi być załączone do protokołu.

Ustalenie i ogłoszenie wyniku wyborów w okręgu Izby Rzemieślniczej.

§ 71.

Posiedzenie głównej komisji wyborczej w celu ustalenia wyników głosowania odbywa się najpóźniej na 5-ty dzień po głosowaniu.

Przewodniczący głównej komisji wyznacza posiedzenie na dzień i godzinę, w której można oczekiwać nadejścia protokołów wyborczych ze wszystkich obwodów głosowania, i zawiadamia o miejscu i czasie tego posiedzenia co najmniej na 24 godziny przed terminem wszystkich członków głównej komisji i mężów zaufania grup wyborczych.

§ 72.

Główna komisja wyborcza rozpatruje protokoły obwodowych komisji wyborczych i bada, czy uchwały tych komisji co do ważności kart głosowania są zgodne z przepisami § 67, tudzież, czy liczby, podane według przepisu § 70 ust. 2 w protokole komisji, są prawdziwe.

Jeżeli uchwały obwodowej komisji wyborczej byłyby niezgodne z przepisami § 67, skuteczną główna komisja wyborcza odpowiednio sprostowanie wyników głosowania. Widoczne błędy arytmetyczne poprawi główna komisja wyborcza, o ile to na podstawie protokołu lub spisu wyborców jest możliwe.

Wszelkie wątpliwości, jakie mogą się nasuwać głównej komisji wyborczej, co do przeprowadzenia wyborów w poszczególnych obwodach, powinny być uwidocznione w protokole.

§ 73.

Po nadejściu wyników głosowania z całego okręgu Izby Rzemieślniczej, zestawia je główna komisja wyborcza według odpowiedniego for-

mularza, podając dla każdego obwodu wyborczego, a następnie i dla całego okręgu Izby Rzemieślniczej:

- 1) liczbę osób, uprawnionych do głosowania,
- 2) liczbę głosujących,
- 3) liczbę głosów unieważnionych,
- 4) ostateczną liczbę głosów ważnych,
- 5) liczbę głosów ważnych, oddanych na każdą ważnie zgłoszoną listę kandydatów.

Obliczenie to będzie sporządzone w dwóch egzemplarzach i powinno być podpisane przez wszystkich obecnych członków komisji i załączone do protokołu.

Zestawienie wyników obliczania może być przerwane jedynie z powodu wydarzeń siły wyższej, uniemożliwiających te czynności. Po ustanowieniu § 62 co do opieczętowania i przechowania aktów mają odpowiednio zastosowanie.

§ 74.

Wynik wyborów ustala się w każdym obwodzie według zasady względnej większości głosów, uzyskanych przez jedną ze zgłoszonych list kandydatów.

Na liście, która uzyskała względną większość w danym obwodzie wyborczym, uważa się za wybrane w liczbie, ustalonej w § 8 regulaminu, osoby, oznaczone kolejnymi numerami, poczynając od 1. w porządku pierwszeństwa do otrzymania mandatu (§ 46 ust. 2).

§ 75.

Główna komisja wyborcza spisuje ze swych czynności protokół. W protokole uwidocznione powinny być wszystkie obliczenia, dokonane w celu stwierdzenia wyniku wyborów, a nie uwidocznione w formularzu, wymienionym w § 73.

§ 76.

Po ustaleniu treści protokołu przewodniczący głównej komisji wyborczej ogłasza na posiedzeniu rezultaty wyborów, a więc liczbę głosów ważnych, oddanych w całym okręgu Izby Rzemieślniczej na poszczególne listy, oraz imiona i nazwiska wybranych do Izby Rzemieślniczej członków i ich zastępców.

Przewodniczący głównej komisji wyborczej przesyła wszystkie akta wyborcze do władzy przemysłowej wojewódzkiej.

Władza przemysłowa wojewódzka zarządzi bezwzględnie ogłoszenie wszystkich danych, zamieszczonych w ust. 1 niniejszego paragrafu, w Dzienniku Urzędowym Województwa.

§ 77.

Każdy uprawniony do głosowania może wnieść przez główną komisję wyborczą do władzy przemysłowej wojewódzkiej zarzuty przeciw ważności wyborów w ciągu dni 14 od dnia ogłoszenia wyniku wyborów w Dzienniku Urzędowym Województwa. Władza przemysłowa wojewódzka może unieważnić wybory w całości lub w części z powodu uchybienia przepisom rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) oraz niniejszego statutu (Dział I i II). Decyzja władzy przemysłowej wojewódzkiej jest ostateczna.

W razie niewniesienia sprzeciwu w terminie wyżej wymienionym lub odrzucenia sprzeciwu, wybory uprawomocniają się.

§ 78.

Władza przemysłowa wojewódzka sporządza protokół zakończenia postępowania, akta wyborcze opieczętowała i składa do archiwum.

§ 79.

Po ostatecznym uprawomocnieniu się wyniku wyborów (§ 77), dla każdego z wybranych członków i zastępców władza przemysłowa wojewódzka wystawia list wierzytelny, podpisany przez Wojewodę.

List wierzytelny ma zawierać:

- 1) numer obwodu wyborczego,
- 2) dzień wyborów,
- 3) imię i nazwisko, wiek, zawód i miejsce zamieszkania osoby, wybranej na członka Izby lub na jego zastępcę.

Członek Izby może podjąć list wierzytelny w ciągu 5-ciu dni od dnia ogłoszenia wyniku wyborów u władzy przemysłowej wojewódzkiej. Listy wierzytelne, niepodjęte w tym terminie, władza przemysłowa wojewódzka przesyła wybranym członkom pod adresem, podanym na liście kandydatów.

§ 80.

Z chwilą uprawomocnienia się wyniku wyborów władza przemysłowa wojewódzka rozwiązuje główną i obwodowe komisje wyborcze.

Koszta wyborów.

§ 81.

Wszelkie wydatki, połączone z przeprowadzeniem wyborów, pokrywa się z funduszków Izby.

Warszawa, dnia 7 lipca 1928 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

(-) E. Kwiatkowski.